

[M. C. Jensen.]

ling til, hvad den nye Laaneform vilde betyde for dem. Jeg tror, jeg tør sige her, at nogen Ængstelse har man næret, og det af flere Grunde, navnlig af den Grund, at den nye Form vil medføre en Obligationsudstedelse, saaledes at Størrelsen af de Midler, Fiskeren kan komme i Besiddelse af, naar han laaner Penge, bliver afhængig af Kursen paa de Obligationer, der skal indlægges til Salg. Nu er jeg enig med dem, der mener, at noget stort Kurstab vil der neppe komme, men noget vil der sikkert blive, og ingen her i Salen er vel i Tvivl om, at saafremt der i Øjeblikket udbødes en hel Del 4½ pCts Obligationer til Salg, vilde der blive et Tab, maaske ogsaa et Tab af betydelig Størrelse. Men det faar nu alt sammen være. Fiskerne har givet Tilslutning til den nye Form, og det har man gjort, fordi man har Indtryk af, at der kunde være nogle Vanskeligheder ved at fortsætte paa den gamle Maade.

Den højtærede Minister har i sin Indledningstale gjort Rede for de vigtigste af Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal derfor indskrænke mig til enkelte Bemærkninger. Det er rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at Fiskerierhvervet har fremsat Forslag om nogle Ændringer i Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i Folketinget. Jeg glæder mig ved at konstatere, at et Par af de vigtigste af de af Erhvervet foreslaaede Ændringer har man taget Hensyn til. Det gælder Spørgsmaalet om en længere Afdragstid for Laanene, og det gælder Lovforslagets oprindelige Bestemmelse om, at der kun skulde kunne udlaanes indtil tre Femtedele af Pantets Værdi, idet Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger for det høje Landsting, bestemmer, at der kan udlaanes indtil to Trediedele af denne Værdi. Det er det samme, som er bestemt i den nugældende Laanelov, og Fiskerne ønskede at faa den nugældende Bestemmelse overført til den fremtidig gældende Lov. Naar Fiskeriet har ønsket en længere Afdragstid, er det naturligvis begrundet i, at Laanene, som oprindeligt var smaa Laan, efterhaanden er blevet ret store, og at det efterhaanden ogsaa er blevet vanskeligere at tilvejebringe Afdragene i saa kort Tid som angivet i den nugældende Laanelov. Den samme Afdragstid var anført i det oprindelige forelagte Lovforslag. Bestemmelsen herom er imidlertid ændret, idet Afdragstiden for Fartøjer over 10 Tons er sat til 16 Aar og for Fartøjer under 10 Tons til 12 Aar. Nu tror jeg ikke, at det er givet, at Grænsen

bør trækkes paa den Maade, idet det er den Brugsform, som Fartøjet anvendes under, der bestemmer dets Levetid. I saa Henseende skal jeg dog ikke gøre nogen Indvending, skønt det forholder sig saaledes, at enkelte Fartøjer, der anvendes paa den Maade, at de trækkes op paa Kysten og som Følge deraf faar en relativ kort Levetid, kan overstige de 10 Tons, medens andre er under 10 Tons, hvoraf følger det forunderlige, at Laan i Fartøjer, der anvendes til samme Formaal, er underkastet forskellig Afdragstid, skønt disse Fartøjer efter Fiskernes Opfattelse har samme Levetid.

§ 6 indeholder en Bestemmelse, som inddeler Laanene i to Afdelinger, en A-Afdeling, i hvilken der kan udlaanes 14 Mill. Kr., og en B-Afdeling, i hvilken der kan udlaanes 6 Mill. Kr. A-Afdelingen angaar Laan til Fartøjsejere mod Pant i Fartøjerne. Laanene maa ifølge § 6 b) ikke overstige to Trediedele af Vurderingssummen. B-Afdelingen er den Afdeling, der, om jeg saa maa sige, skal finansiere Fiskeriets Bihvervsvirksomheder, og det var vel det, som Ministeren tænkte paa, da han talte om Laan mod sekundært Pant. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at mit Partis Medlemmer i det Udvalg, der blev nedsat i det høje Folketing, har fremsat den Betragtning, om man ikke burde nedsætte dette Maksimum for Udlaan fra 6 Mill. Kr. til 4 Mill. Kr., for at man kunde se, hvorledes Forholdene vil udvikle sig. Denne Betragtning, som Venstres Udvalgsmedlemmer i det høje Folketing fremsatte, har ikke fundet tilstrækkelig Interesseovre i Folketinget. Jeg ved ikke, om det er muligt, at den kan finde mere velvilligt Øre i det høje Landsting, men jeg maa sige, at mit Parti ønsker, at man i alle Tilfælde skal se at faa dette Spørgsmaal drøftet i et Udvalg, som jeg paa et senere Tidspunkt skal tillade mig at foreslaa nedsat.

I Forbindelse dermed vil jeg ogsaa gerne have klart indenfor Udvalget, hvorledes de to Afdelinger er stillet overfor hinanden, idet jeg navnlig tænker paa, hvad der staar i § 8, sidste Stykke, sidste Punktum, som den højtærede Minister ogsaa var inde paa at omtale. Der staar dér:

„Hvis Virksomheden i 3 paa hinanden følgende Aar udviser Driftstab, skal der af Rigsdagen træffes Beslutning om, hvorvidt Virksomheden skal fortsættes og Vilkaarene herfor.“

Lovforslaget indeholder ikke noget om, at hver Afdeling har sit Regnskab, saaledes afsondret, at hvis den ene Afdeling giver Under-